

185 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 2.VIII 1849
 HUB, JVS handskriftssamling

Idensalmi Den 2. Augusti 1849.

Älskade Make

Nu har jag åter så godt tillfälle, att få bref till dig, med en resande, till Kuopio, och derifrån är Josephine så god och skickar dem på posten. Nu måste jag straxt berätta dig att lilla Gossen har sig en tand, du må tro att jag blef glad, och min första tanke var, huru jag skulle få underrättelse derom till dig, du var ju så bekymrad, då han så sent fick tänder, men var nu glad att det gick lyckligt, han är alldeles frisk, utom hosta som han hade några dagar, och lite otålig var han ochså. Doctor Frosterus var här just, den tiden, och han ordinerade en sorts droppor för hans hosta, men då han redan sluppit hostan, så har jag ej alls, ännu begagnat dropporna. Jag tycker att det är synd att, om det ej är nödvändigt, skämma den lilla Gossens mage med droppar, han som ännu ej fått annat, än Rosens barnpulver, och det kom väl till pass att jag hade pulver med mig, tvenne gongor har jag gifvit honom af dem.

Tack för Hannas små leksaker, de gjorde henne så glad, hon har sen i går ofta varit sysselsatt, att leka med dem. Lilla Gossen tycker att han har lika rättighet tilldem, men Hanna är lite envis, och så uppstår en liten strid emellan herrskapet. Flickorna kom hit i går, de tycks riktigt njuta. Lilla Ida är ändå bra söt, så vek ock lätt böjlig till allt, jag har nu särdeles fäst mig vid henne, min tro är, att hon med en riktig handledning kunde blifva en bra Flicka, men Olivia stackare har jag riktigt synd med, nu är hon i grunden god, men hon är rysligt bortskämd, och just derföre frucktar jag för hennen framtid, det är ej troligt att hon får en sådan ledare, som jag fått, tror du att jag ej alltid i mitt sinne är tacksam, för en sådan Guds gåfva. Tack Älskade Make att du kunde hålla af mig. jag håller alldeles grufligt af dig, och så mycket tro jag ej att du kan hålla af mig,

Tant är utmärkt söt, hon gläder sig öfver, att Flickorna äro här, och Flickorna hyllar sig mycket till Tant, och hon tycker om det. Hanna är också riktigt förtjust i Tant, hon klappar och pussar henne så ofta, och om Tant och Farbror nekar, det må vara hvad som helst, så gör hon alldrig emot, utan lyder så snellt. När hon bjer att få någonting, eller om hon vill någonstans, så ber jag henne förorskull, ibland, gå till Farbror att bjera låf, och fast Farbror nekar henne så kommer hon lika nöjd och berättar det för mig. Hanna res ofta till Helsingfors till Pappa, och låfvar också taga oss med sig.

Nanny och jag sitta här oppe på vinden och skrifva, för att inte vara så besvärade af hettan. Killjanders äro här, och Guvernören väntas hit i afton, det blir en tråkig visit men inte har vi så mycket att göra med honom, vi äro dageligen ute på mete, inte ändå längre än till bryggan, och lilla Hanna har också en gång varit med på standen, och lekt med de små fiskarna som vi dragit opp,

Med sista posten hade jag ej bref af dig, men i stället fick jag två bref med Kellgren, och i nästa Tisdag får jag väl et bref. Koleran är nu i Bårigo, Gud gifve att du fick vara frisk. Skrif nu när du kommer jag skulle villa börja, att vänta dig; dröj ej länge, vi längta alla till dig. Huru är det med Carl, har han redan flere bekanta. Helsa honom hjertligt från mig och Hanna, och säg att vi ofta prata om honom.

Hvad tycker du om Lönroth, som är gift. jag har redan hört så många trefliga historier om honom. De har andra dagen haft en

middag för släktingar och närmare bekanta, men Fästman har gott ut, och råkat andra vänner och ätit med, och sedan då han kom hem har han dock hållit gästerna sällskap, fastän han ej kunde deltaga i måltiden, jag gläder mig ricktigt att få se det unga paret.

Faväl min egen Älskade Make snart åter skrifver jag till dig, när du har tillfälle så glöm ej, att gläda din

Jeanette med dina
kärleksfulla ord.

10

186 J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 11.VIII
1849

HUB, JVS handskriftssamling

H:fors den 11:te Augusti 1849.

Älskade min Hustru lilla!

Gud välsigne Dig för Dina många, snälla, öma, kära bref. De göra mig så lycklig att jag hade lust dröja längre borta – om jag icke likväl skulle sakna Dina blickar, läppar och armar veka och Ditt varma hjertas slag vid mitt. Ja jag saknar Dig, min egen ljufva maka, hvarje stund, och det skall blifva mig en glad dag, då jag åter får styra färden till Dig och de Våra, små stackarena.

20

Oväntade hinder hålla mig dock några dagar längre qvar härstädes. I hvad på mig berott, har jag arbetat flitigt, och vore snart resfärdig.

Planerna äro nu så långt komna, att jag med någon säkerhet för deras fullföljande kan förtro saken till Dig. Jag har nemligen tänkt: det blir Dig blott sorgligt, om jag meddelar Dig förhoppningar, hvilka sedan icke slå in. Frågan är, att här i Helsingfors inrätta ett Handels Institut, ett slags Skola för blifvande Köpmän, hvars Föreståndare jag skulle blifva, och som skall gifva goda inkomster nog, efter två år mer än dubbelt mot min lön i Kuopio. Skolan skulle öppnas nästa Februari. Emedan jag i den får icke många undervisningstimmar och ämnar lemna Tidningen ifrån mig, så har jag för plan, att derjemte börja en handel med Væggur, sådane som det der hemma, och för deras sammansättande anlägga en verkstad. Detta lofvar blifva ett lönande företag, ehuru dermed icke medhinnest stort på första året.

30

Angående Institutet får Du nog nämna för Pappa. Säg att min lön, blir första året minst 700 R_{ubel}, andra året minst 800, och sedan bestämdt 1 000 R_{ubel} Skilfve_r. Till hvarochen kan Du äfven säga, att vi troligen flytta till Helsingfors; dock lär det ej komma att ske förrän i vinter – till Februari. Likväl få vi öfverlägga derom. Endast för besparings skuld är väl att dröja med flyttningen. Men det öfriga af våra planer kan vara bäst att icke omtala för någon, icke ens för Pappa till vidare.

40

Det enda, som härvid kostar på mig, är att lemna läsandet och skrifvandet. Men det får ej hjälpa. Du får kyssa mig till ersättning på Dina och barnens vägnar.

Eljest ser framtiden nog betryggad ut. Hit till Helsingfors hade jag ej velat flytta, men för Institutets skuld går ej annorlunda an,

50

Då hela denna omsvängning är beräknad för framtida bergning så måste vi snällt inskränka våra behof isynnerhet för de första åren. Mig är detta icke svårt; ty ett stilla lif i hemmet är allt, hvad jag till min förströelse behöfver. Värre kan det blifva för Dig, barnet lilla, som